

Ohjeita kirjoittajalle

Joulukuussa 2019

Tekstin muotoilu ja tyyliseikat

Käsikirjoitus pyydetään lähettämään Word-tiedostona. Kirjasintyyppi Times New Roman, pistekoko 12, riviväli 2, pituus mieluiten alle 30 sivua.

Taittoa ajatellen on erityisen tärkeää, ettei Wordin tyylejä tai muotoiluja (paitsi kursiivi) käytetä. Jos kuitenkin erityisiä muotoiluratkaisuja on tarpeen tehdä, toivotaan siitä mainittavan käsikirjoituksen luovuttamisen yhteydessä.

Käsikirjoituksen tulee olla anonymisoitu vertaisarviointia varten. Kaikki viittaukset kirjoittajan henkilöllisyyteen sekä tiedoston laatija (kohdasta Ominaisuudet, valikko Tiedot) on poistettava. Tiedot kirjoittajan affiliaatiosta sekä mahdolliset viittaukset omiin aikaisempiin julkaisuihin voi koota erilliseen dokumenttiin.

Alaotsikoita ei numeroida.

Ajatusviivoina ja vuosilukujen tai sivunumeroiden välissä jaksojen merkitsemiseen käytetään ns. n-viivaa (–), ei tavuviivaa (-).

Korostuksena käytetään *kursivointia*. Sitä on syytä käyttää säästeliäästi.

Vieraskieliset käsitteet kursivoidaan:

- Hegelin filosofiassa tärkeä käsite *Aufhebung*...
- Freudin mukaan epämukavuuden (saks. *unheimlich*, engl. *uncanny*) elämys...

Myös keskeiset suomenkieliset käsitteet korostetaan tarvittaessa kursivilla:

- Hegel kutsuu tätä *puhtaaksi tiedoksi*.

Teosten nimet kursivoidaan.

Kursivoitu sana kursivoidaan kokonaan:

- *Tutkielmassa* Rousseau käsittelee näitä asioita lähinnä deskriptiivisestä näkökulmasta.

Artikkelien ja lukujen nimet erotetaan muusta tekstistä tarvittaessa lainausmerkein:

- Ahlman muotoili syntaktisen mielekkyyden käsitteen artikkelissa ”Kielellisten ilmausten sisäisestä syntaktisesta rakenteesta”.

Viitattaessa sanaan käytetään lainausmerkkejä:

- Latinalaisperäistä termiä ”supervenienssi” on yritetty suomentaa monin eri tavoin, mutta konsensusta asian suhteen ei ole vielä saavutettu.

Lainausmerkit avautuvat suomalaisen tavan mukaan vasemmalle: ”...”.

Yksinkertaisia eli puolilainausmerkkejä käytetään vain, kun kyseessä on lainauksen sisäinen lainaus:

- Schlick selventää asiaa esimerkillä kuun pimeästä puolesta: ”Lause ’Kuun pimeällä puolella on 3000 metriä korkeita vuoria’ on kiistatta merkityksellinen, vaikka meiltä puuttuukin tekninen välineistö sen todentamiseksi.” (Schlick 1997/1932, 76.)

Pidemmät lainaukset esitetään sisennettyinä ja ilman lainausmerkkejä.

Lyhenteitä (esim., mm., jne.) käytetään vain suluissa ja alaviitteissä.

Viitteet ja kirjallisuusluettelo

Lähdeviitteet ilmoitetaan tekstiviitteinä, esim. (Kripke 1982, 73). Klassikoihin viitatessa voidaan käyttää tavanmukaisia lyhenteitä, kuten (TLP 6.54). Käännöksiin viitattaessa mainitaan sekä käännöksen että alkuteoksen julkaisuvuosi, esim. (Schlick 1997/1932), tai harkinnan mukaan pelkkä käännöksen julkaisuvuosi, kunhan alkuteoksen julkaisuvuosi ilmenee kirjallisuusluettelosta.

Viitatessa samaan lähteeseen useamman kerran peräkkäin käytetään lyhennettä *ibid.*

Kun käytetään verkkolähteitä, joissa ei ole sivunumerointia, voi lainauksen paikan ilmoittaa alaosion tarkkuudella (Spade 2008, 1.1). Vain erityistapauksissa on tarpeen ilmoittaa esimerkiksi rivinumerot (Spade 2008, 1.1, rivi 5).

Viitteinä käytetään ala-, ei loppuviitteitä.

Tekstin loppuun laaditaan kirjallisuusluettelo niistä lähteistä, joihin tekstissä on viitattu. Se otsikoidaan Kirjallisuus. Lähteet ilmoitetaan seuraavassa muodossa:

Malcolm, Norman (1968) ”The Conveivability of Mechanism”, *The Philosophical Review* 77 (1), 45–72.

Hyvönen, Ari-Elmeri ja Ojakangas, Mika (2019) ”Hannah Arendt ja ’yhteiskunnan’ kritiikki” teoksessa I. Kauppinen, M. Pyykkönen ja O.-P. Moisio (toim.), *1900-luvun saksalainen yhteiskuntateoria*. Helsinki: Gaudeamus, 114–129.

Pihlström, Sami (2009) *Pragmatist Metaphysics: An Essay on the Ethical Grounds of Ontology*. Lontoo: Continuum.

Kaupunkien nimet siis suomeksi, ei ”London”; ruotsinkielisissä teksteissä ruotsiksi.

Schlick, Moritz (1997/1932) ”Positivismi ja realismi” teoksessa P. Raatikainen (toim.), *Ajattelu, kieli, merkitys: analyttisen filosofian avainkirjoituksia*, suom. R. Vilkkö. Helsinki: Gaudeamus, 70–94.

Kortelainen, Ilmari (2014) ”Analyysi”, *Logos-ensyklopedia*, toim. S. Syrjämäki ja T. Kannisto. Eurooppalaisen filosofian seura ry. <https://filosofia.fi/node/4045> (10.12.2019).

Jos verkossa julkaistun tekstin versio käy ilmi viittaustiedoista, hakupäivää ei tarvitse merkitä:

Spade, Paul Vincent (2008) ”Binarium Famosissimum”, *The Stanford Encyclopedia of Philosophy* (syksyn 2008 laitos), toim. E. N. Zalta.

<<https://plato.stanford.edu/archives/fall2008/entries/binarium/>>.

Valmiin teoksen (esimerkiksi artikkelikokoelman) toimittajien nimet siis merkitään ennen teoksen nimeä, kääntäjien ja esimerkiksi jatkuvasti laajenevien ensyklopedioiden toimittajien nimet teoksen nimen jälkeen.

Muutama sana kielestä

Kiinnitä huomiota verbeihin. Ylimalkaiset verbit, kuten avata, tarkastella ja pohtia, eivät kerro lukijalle, mitä tarkalleen ottaen on tapahtumassa. Teksti usein napakoituu, jos ne korvataan tarkemmilla.

Jos tunnet tarvetta käyttää sanaa ”omata”, olet todennäköisesti kirjoittanut rakenteeltaan indoeurooppalaisten kielten mallin mukaisen lauseen. Koeta suomalaistaa lause, niin pääset tarpeesta eroon.

Tarkista kuinka käytät pronomineja tämä, tuo, se, nämä, nuo ja ne. Teksti usein selkeytyy, kun ylimääräiset poimii pois:

- auttaa tämän ongelman ratkaisemisessa → auttaa ongelman ratkaisemisessä
- suhtautuu tuohon näkemykseen kriittisesti → suhtautuu näkemykseen kriittisesti
- ajatus siitä, että n → ajatus, että n
- olennaista on se, että → olennaista on, että

Kielitoimiston ohjepankki ja STT:n tyylikirja ovat tutustumisen arvoisia:

- <http://www.kielitoimistonohjepankki.fi/>
- <https://stt.fi/tyylikirja/>